

Dosarul nr. 2ra-996/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. D. Dulghieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrei Paraschiv,
în cauza civilă, la cererea depusă de Andrei Paraschiv împotriva Ministerului
Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului
la judecarea în termen rezonabil a cauzelor și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Andrei Paraschiv și s-a menținut hotărârea din
26 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 15 martie 2018, Andrei Paraschiv a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea
faptului încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzelor și repararea
prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că prin
hotărârile din 26 septembrie 2017 și 02 octombrie 2017 ale Judecătoriei Chișinău,
sediul Buiucani, au fost admise parțial acțiunile sale cu privire la obligarea
SA „Apă-Canal Chișinău” să anuleze cotele-părți de apă potabilă pentru lunile
ianuarie- martie 2017.

Andrei Paraschiv a menționat că recepționând scrisoarea din 03 martie 2018 a
SA „Apă-Canal Chișinău”, expediată ca răspuns la executarea hotărârilor
sus-enunțate, ultimul a constatat că acestea au fost contestate cu apel la data de 02 și
12 octombrie 2017.

A indicat că la 14 martie 2018, s-a adresat Cancelariei Judecătoriei Chișinău,
sediul Buiucani, stabilind că cauzele indicate se aflau în birourile judecătorilor, deși
urmau a fi expediate sper examinare în instanța de apel.

Mai mult, reclamantul a subliniat că până la depunerea prezentei cereri de
chemare în judecată, așa și nu a primit copiile hotărârilor motivate pe cauzele date.

În opinia reclamantului, acțiunile primei instanțe vin în contradicție cu
dispozițiile art.367 Cod de procedură civilă și duc la tergiversarea examinării cauzei

în termen rezonabil, iar în consecință, prin aceste încălcări și neexecutarea hotărârilor în termen rezonabil i-a fost cauzat un prejudiciu moral care se manifestă prin stare de indignare, disperare, nervozitate, jignire, stare de disconfort psihic și stres.

Andrei Paraschiv a solicitat constatarea faptului încălcării de către prima instanță a dreptului său la judecarea cauzelor în procedura de apel cu încălcarea legislației și încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a prejudiciului moral în mărime de 10000 de lei.

Prin hotărârea din 26 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 05 iulie 2018, Andrei Paraschiv a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 26 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Andrei Paraschiv și menținută hotărârea din 26 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că apelantul nu a prezentat probe pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte primei instanțe și care ar fi de natură să modifice concluziile expuse în hotărârea contestată, argumentele invocate de ultimul în susținerea apelului sunt neîntemeiate, iar instanța de fond a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele probelor, astfel hotărârea fiind legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces, motiv din care Colegiul a ajuns la concluzia menținerii acesteia cu respingerea cererii de apel.

La 14 martie 2019, Andrei Paraschiv a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a respins apelul său fără teme juridic.

În același context, a relevat că instanțele ierarhic inferioare au încălcat și continuă să încalce dispozițiile art. 130 și 367 alin.(1) Cod de procedură civilă, fapt ce a dus la tergiversarea examinării cauzei și încălcarea art.6 §1 CEDO, iar Ministerul Justiției al Republicii Moldova nu întreprinde măsuri necesare de sancționare a judecătorilor.

Astfel, a opinat că circumstanțele menționate pot fi considerate motive întemeiate de admitere a cereri de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 22 ianuarie 2019 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 05 februarie 2019, date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc, însă ultimul în cererea de recurs a menționat că a recepționat-o la 11 februarie 2019.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Andrei Paraschiv la 14 martie 2019, se consideră în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neaprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Examinând temeiurile recursului declarat de Andrei Paraschiv, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrei Paraschiv nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe,

suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Andrei Paraschiv.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andrei Paraschiv împotriva deciziei din 22 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Svetlana Filincova

Galina Stratulat